

Và bây giờ CS Hà Nội bắt đầu gián tiếp nhồi nhét lòng vọt “Việt Kiều” khi gọi tên và nhắc nhở với cái ngữ

quyết 11 nghe rất rõ báo về danh mục gia là chuyển đô la hóa, vàng hóa trong kinh tế, cấm tiền nhân kinh doanh đô la và vàng miếng.

CS Hà Nội không ra sắc thuế gián thu hay trực thu đánh trên số tiền Việt Kiều gửi về. Việt Kiều kêu la, chuyển đổi, có thể không gửi hoặc gửi một năm bảy tám tỷ Đô la, ngoại tệ mạnh, mà CS rất cần tiền, thì vô cùng bất lợi cho Đảng Nhà Nước CS Hà Nội.

Học vì kết quả giúp gia đình nghèo túng, bệnh học, có thể phải gửi chui, thì ngoại tệ không sớm vào tay nhà nước. Lúc đó Đảng Nhà Nước không để ngoại tệ dễ xài. Đảng viên cán bộ và sinh viên ăn thiêu ngoại tệ để gửi ra ngoại quốc để rút như những nhà đầu tư Ben Ali, Mubarak và Gadhafi đã gửi để ngoại quốc hàng chục chục tỷ Đô la cướp của nước và dân.

Cán bộ đảng viên và những người ăn theo thiêu tiền ngoại quốc liên cho con du học thất mà và du hí thì nhieu và nhập công xa xỉ phẩm một năm 10 tỷ tiền cho họ chuyển đi cho đúng “mô de”.

CS Hà Nội không dùng biện pháp thuế khóa báo kêu ca mà dùng biện pháp hành chính không cho tiền nhân gửi, đổi, dùng ngoại tệ nước, để mà từ lâu CS Hà Nội thì nên để thu hút ngoại tệ trong dân chúng VN trong ngoại nước và để cho ngoại quốc để vào VN.

Biện pháp hành chính này mới nói nghe rất hợp lý, rất mục đích chính nghĩa, rất tôn trọng danh mục gia, khó mà phê bình chỉ trích.

Gần đây những danh chuyển lợi ích phát, chuyển về giá gia tăng, Thủ Tướng VC Nguyễn Tấn Dũng đã ban hành Nghị quyết 11 để kiểm soát về lợi ích phát, nhằm ngăn chặn kinh tế vĩ mô, và góp phần để bảo vệ an sinh xã hội.

Theo tình hình và nội dung nghị quyết này chỉ có các phòng giao dịch của ngân hàng mới được phép giao dịch ngoại tệ. Cấm không cho tiền nhân thanh toán bằng đô la, buôn bán vàng miếng là hai loại báo về báo để đảng tiền VN về dùng đô la báo về hay kim báo về.

Thế là “Việt Kiều” ở hải ngoại và thân nhân ở quốc gia VN này phải chờ đợi việc đòi hỏi những tiền gửi và tiền gửi bằng Đô la, gửi gửi 100 phần trăm bằng Đô la gửi 100 năm. Đồng Nhà Nước bắt buộc sẽ phải đòi hỏi và gửi tiền gửi ra tiền Đô la VN để trả cho khách hàng.

Chắc này là chờ Đồng Nhà Nước CS Hàn lại móc túi thêm Việt Kiều.. Ai cũng biết rằng giá của Đô la ở thời điểm này do đòi hỏi ra tiền Đô la VN lúc nào cũng cao hơn tiền giá chính thức của ngân hàng đòi hỏi. Đô la gửi 100 giá cao hơn đô la gửi như. Nếu Ngân hàng Nhà Nước phát ra thì chắc có một thời giá không phân biệt gửi và nhận như cũ, chắc theo một hướng do Nhà Nước quy định mà thôi. Giành quyền đòi Đô la, giao dịch Đô la cho Nhà Nước, là Đồng Nhà Nước trả tiền và gián tiếp đánh thuế trên người gửi tiền và VNĐ hay có tiền Đô la đem đổi thành tiền VNĐ hay gửi vào ngân hàng.

Còn nếu các cơ sở gửi tiền mua và trả bằng Đô la cho dân như trước khi TT Dũng ra lệnh, thì chắc phải làm chuyển đổi hợp pháp, hơn gì, ngày, chắc đem lên tiền nọ. Làm ăn như ít cơ sở nào chịu phiền như thế. Mà có làm thì phải tăng lệ phí rất cao để bù trừ rủi ro bất phải lo lắng.

Còn việc Đồng Nhà Nước CS Hà lại cấm nhân buôn bán vàng miếng; tiền giá tiền không cho nhân trả vàng nghe rất “kinh tởm”, hợp lý nhưng không hợp tình đối với người dân không tin tưởng nhà nước. E đó chắc là chuyện “duy ý chí” mò kim đáy bể thôi.

Ai cũng biết rằng hợp lý kinh tế 1\$ xài qua tay ba người giá trị kinh tế sẽ xuống, tiêu thụ như 3\$. Nhưng đó là lý thuyết trong nền kinh tế vòng quay, người dân tin chính quyền, dùng tiền tiết kiệm để đầu tư. Còn ở VN các công ty sẽ xuống kinh doanh phần lớn là của Đồng Nhà Nước và người quốc gia, người dân đâu có chờ đợi trong việc chung vốn để hình thành hợp doanh hay vô danh.

Người dân chắc còn cách gửi tiền tiết kiệm ở ngân hàng để kiếm lãi. Nhưng không ai dám đòi hỏi vì bóng mà đòi tiền, có người có cơ hội cũng chỉ lấy ra được 200 – hãy còn ám ảnh người dân Việt trong thời CS.

Thêm vào đó nền trả vàng là thói quen lâu đời của người Việt. Thời CS làm cho thói quen đó trở thành một thói quen xa xỉ như hiều. Người dân thấy nếu không có vàng để đầu tư thì sau khi CS chiếm được Miền Nam, thì làm sao vượt biên được, làm sao thoát khỏi “thực tế đầu tiên” của mình qua ngả hợp pháp nhà Hồ được, làm sao có thể sống sót với nền độc tài đồng trả toàn diện của

CS và tham nhụ̃ng thành qục ṇn tḥi CS.

Tóm ḷi tính già hoá non; CS Hà ṇi qua ngḥ đ̣ nh 11 mụn “ṇm” tịn ṇc ngoạ̀i và vàng ḷi nḥ tḥi CS g̣i là “bao c̣p” tṛ ḷi. Vịc này cḥc cḥn tḥt ḅi.

Tḥ tṛng ṭ do Đô la và vàng ṣ phát trịn ngoạ̀i vòng kịm soát c̣a Đ̣ng Nhà Ṇc. Ṇn tham nhụ̃ng ṣ giúp cho tḥ tṛng ṭ do bành tṛng. Ng̣ i Vịt ḥi ngọi ṣ gịm g̣i tịn ṿ ṇc vì ḷ phí tăng và ghét ḅ cḥ đ̣ “cḥ t chэм̣”.